

Định Quán - Đồng Nai:

Làm ngo cho phá rừng trồng bằng vốn ngân sách?

Phúc Thành

Cây gỗ tẻch này mới bị cưa cách đây không lâu và bị phủ một lớp bùn đã mọc lên cây con

Tiếp quản ghé Giám đốc để phá rừng!

Xã Thanh Sơn, huyện Định Quán, tỉnh Đồng Nai là một xã nghèo, đặc biệt khó khăn. Nó như một bán đảo nằm ở giữa được bao bọc bởi những con sông. Những cánh rừng trên địa bàn xã hầu hết được trồng bằng nguồn vốn ngân sách với sự quản lý trực tiếp là Lâm trường 1, 2, 3, 4, thuộc Công ty Lâm nghiệp La Ngà, có trụ sở tại xã La Ngà, huyện Định Quán. Nếu muốn khai thác rừng với tư cách là tổ chức hay cá nhân thì phải được sự đồng ý của Cơ quan chủ quản là Công ty Lâm Nghiệp La Ngà. Qua tìm hiểu, dư luận địa phương cho biết, với tư cách Giám đốc Lâm trường 4, quản lý khu vực rừng trồng bằng nguồn vốn ngân sách trên nằm ven đường lưu thông liên xã, ông Nguyễn Văn Mạnh đã

cho phép người dân được lấn chiếm tràn lan, xây dựng nhà kiên cố nếu như họ biết "đi đêm"(!). Hơn nữa, ông Mạnh còn trực tiếp cấp đất bằng miệng cho những ai "biết điều"?

Khi tiếp quản chiếc ghế Giám đốc Lâm trường 4 vào năm 2004, đáng lý ra ông Mạnh là người đứng đầu trong cương vị quản lý và bảo vệ tài nguyên thiên nhiên, vốn rừng nhà nước giao cho mình. Thế nhưng, ông ta đã tiến hành cấp phép hoặc cho người dân lấn chiếm khu rừng trồng bằng nguồn vốn ngân sách ngay ven đường giao lộ của xã cho những người có thâm tình với ông. Khu vực rừng trồng bằng nguồn vốn ngân sách đó là cây gỗ tẻch hay còn gọi là cây giá tì, một loại gỗ quý hiếm đang được trồng để bảo toàn và phát triển rừng.

Đọc theo con đường liên xã, bắt đầu từ ngã ba Lỗ Năm dẫn vào Lâm trường 1 cũng là khu

Rừng được trồng bằng nguồn vốn ngân sách Nhà nước, nếu muốn khai thác phải được các cơ quan có thẩm quyền đồng ý cấp phép. Thế nhưng, các đời giám đốc Lâm trường 4, thuộc Công ty Lâm nghiệp La Ngà cứ "vô tư" để người dân lấn chiếm, tàn phá. Các vị giám đốc này còn tự ý cấp đất rừng cho nhiều hộ dân mà không cần biết nó có đúng luật hay không, chỉ cần những người dân này "biết điều". Chỉ có điều lạ là khi sai phạm bị phát hiện, các vị giám đốc bị kỷ luật Đảng, bị cách chức giám đốc lâm trường nhưng lại được chuyển lên công tác ở cấp cao hơn?

vực rừng trồng bằng nguồn vốn ngân sách. Ngay bên ven đường, bây giờ nhà cửa san sát, có nơi chỉ cất chòi để giữ đất và có nơi còn ứ cả một đường dài để lấy đường đua xe ra vào. Kéo theo đó là những hàng cây có giá trị bị đốn hạ. Tuy nhiên, khi người dân ứ đất, chặt cây thì không thấy một cán bộ Lâm trường nào xuất hiện mặc dù sự việc này hoàn toàn diễn ra vào ban ngày. Hơn nữa việc xây dựng nhà cũng là hoàn toàn không có giấy phép. Khi thấy chúng tôi đưa máy ảnh lên thì những người này tránh né và núp vào nhà người khác. Chỉ đến khi chúng tôi đi khỏi họ lại tiếp tục công việc xây nhà không phép của mình.

Phá rừng có truyền thống

Chính vì việc làm trái pháp luật đó đã khiến cho ông Mạnh bị kỷ luật Đảng, bị cách chức giám đốc nhưng không hiểu sao sau đó ông lại được chuyển công tác lên công ty Lâm nghiệp La Ngà (một nấc thang công tác cao hơn). Quân chúng nơi đây còn cho biết trước đây, tại Lâm trường 4 này đã từng xảy ra rất nhiều sai phạm cực kỳ nghiêm trọng của những người tiền nhiệm ông Mạnh. Thế nhưng, những người để xảy ra sai phạm cứ ung dung chuyển lên cấp cao hơn, ngồi ở vị trí vững vàng hơn. Có lẽ, với kiểu xử lý cán bộ sai phạm nửa vời đã vô tình tạo nên một tiền lệ xấu cho những đời giám đốc sau nối tiếp "truyền thống phá rừng" mà không phải sợ ai.

Chuyện trước, chuyện sau xảy ra với nhiều thể hệ để rồi cứ trượt dài trên hệ thống sai phạm và xử lý kiểu đánh trống bỏ dùi của Ban lãnh đạo Công ty Lâm nghiệp La Ngà khiến chúng ta phải đặt nhiều dấu chấm hỏi.

Trở về trước, với người tiền nhiệm đầu tiên vi phạm là ông Nghĩa, lúc đó ông Nghĩa nắm quyền là cán bộ kỹ thuật của Lâm trường nhưng lại vi phạm về tội bán rừng nên đã bị kỷ luật và...rút về công ty Lâm nghiệp La Ngà (???). Sau thời gian chuyển đi, chuyển lại, ông Nghĩa lại chêm chệ trên chiếc ghế Giám đốc Lâm trường 1. Cần phải nói thêm

Vật liệu xây dựng đang để chuẩn bị xây nhà ngay bên trong rừng

rằng, trong thời gian giữ vai trò là cán bộ kỹ thuật Lâm trường 4, ông Nghĩa đã có hành vi lấn chiếm đất của một người dân có công khai phá sau đó không hiểu bằng cách nào lại được cấp GCNQSDĐ. Người dân này cho tới nay vẫn tiếp tục thưa kiện nhằm đòi lại đất của mình. Và hiện giờ sau nhiều lần sai phạm ở Lâm trường 4, Lâm trường 1 nên ông ta mới "bị điều" về làm cán bộ ở trại giống của công ty Lâm nghiệp La Ngà. Với cách xử lý cán bộ vi phạm của Lâm nghiệp La Ngà khiến chúng tôi không thể bình luận gì thêm nữa.

Có hay không sự tiếp tay của cán bộ lâm trường và kiểm lâm?

Chúng tôi lội ngược vào khu rừng phòng hộ đầu nguồn lòng hồ thủy điện Trị An (thuộc tiểu khu 36) được trồng bằng nguồn vốn ngân sách thì chúng kiến cảnh rừng đang bị tàn phá không thương tiếc. Những cánh rừng trước đây xanh tươi giờ tan tác, cây bị đốn hạ ngổn ngang. Điều đáng nói là trong khu rừng đặc biệt khi chúng tôi vào tiếp cận thấy có sự

canh chừng rất chặt chẽ của các cán bộ Lâm trường 4. Vậy tại sao rừng đang bị tàn phá mà các cán bộ lâm trường và kiểm lâm lại không hề hay biết?! Ban đêm phá, ban ngày cũng phá, vậy mà những người được giao trọng trách bảo vệ rừng lại quá thờ ơ (hay cố tình thờ ơ?) trước tình trạng rừng phòng hộ đang hàng ngày khóc than vì bị tàn phá tan nát không hề thương xót! Sự phá rừng này còn công khai trước sự chứng kiến của nhiều người dân địa phương. Tuy nhiên, không ai dám phản ứng. Bởi vì (theo dư luận địa phương) những khu đất đó đã được chia nhau, có cả các cán bộ kiểm lâm, lâm trường...v.v.! Những lâm tặc đã phá rừng một cách từ từ và phá từ trong ra ngoài. Nếu ai đi bên ngoài thì khó lòng phát hiện được tình trạng phá rừng một cách vô cùng tinh vi này.

Nhìn những khu rừng bị tàn phá tan hoang mà trong lòng chúng tôi không khỏi đau xót.

Có một điều mà chúng tôi cũng như nhiều người khác hay dư luận địa phương đang rất quan tâm đến vấn đề phá rừng diễn ra suốt một thời gian dài qua các thời kỳ lãnh đạo của Lâm trường 4 quản lý. Thế nhưng khi chúng tôi mang những vấn đề đó hỏi ông Vũ Mạnh Cường (hiện giữ là Giám đốc Lâm trường 4) thì được ông này cùng với nhân viên của mình khẳng định không thể có chuyện như thế được mà chỉ do các ông ấy quản lý không tốt nên để dẫn đến mất rừng và bị kỷ luật mà thôi. Ông Cường cũng khẳng định là không có hiện tượng phá rừng như phỏng viên nêu. Chỉ đến khi chúng tôi cho ông Cường và các nhân viên của ông ta xem những tấm hình mà chúng tôi đã cất công nhiều ngày lội vào rừng chụp được thì ông Cường và các nhân viên của mình đành im lặng không nói gì thêm nữa.

Việc phá rừng đang hàng ngày diễn ra nơi đây, rừng đang kêu cứu thế nhưng những người được giao trọng trách quản lý bảo vệ rừng lại quá thờ ơ lạnh lùng và tàn nhẫn với rừng. Đề nghị các cơ quan chức năng tỉnh Đồng Nai sớm xem xét vào cuộc để những khu rừng được trồng bằng vốn ngân sách Nhà nước này không bị cạn kiệt làm thiệt hại tới Nhà nước cũng như môi trường sinh thái nơi đây. ■

Thanh Hóa: Đừng để SÔNG THỊ LONG thành SÔNG THỊ VÀI

Trần Hòa

Hơn 10 năm đi vào hoạt động, nhà máy đường Rừng Cống - Thanh Hóa bên cạnh những đóng góp vào sự phát triển kinh tế ở địa phương thì nhà máy này đã gây nên tình trạng ô nhiễm môi trường hết sức nặng nề. Khói bụi và nước thải không qua xử lý đang khiến người dân nơi đây khổ sở và kêu cứu...

Ô nhiễm vào tận trụ sở UBND xã

Chúng tôi ghé vào quán nước ven đường đối diện nhà máy đường Nông Cống nằm trên một quả đồi nhỏ độc lập. Đã được nhiều người dân nơi đây phản ánh về khói bụi mà nhà máy này thải ra nên chúng tôi muốn có sự "trà nghiệm" thực tế. Ông chủ quán rót ra ly nước chưa đầy 10 phút, ly nước đã có một lớp vàng nâu bám dính vào phía trên. Thắc mắc thì ông chủ quán lắc đầu ngao ngán phản bác: "khó quá chú ơi, gần 10 năm nay chúng tôi phải sống chung với khói bụi như thế này đây, các chú thông cảm" và đưa chúng tôi vào phía trong để tránh khói bụi. Tiếp